

Разбијање и распад Југославије

Национално питање

Иако је изгледало да су после Другог светског рата решени међунационални спорови, у држави је расло незадовољство. Расправе о националном питању биле су потиснуте политичким интресима. Током 1962. године партијски врх је први пут званично расправљао о националном питању и то уз озбиљна размимоилажења. Убрзо је дошло до бујања национализма у земљи, а посебно у Хрватској и Косову и Метохији.

Промене у југословенском друштву добиле су своју потврду у уставу из 1974. године. Њиме је свакој републици дата велика самосталност, практично је одредио републике као националне државе. Права аутономних покрајина су готово су изједначена са правима република. Како је само Србија имала у свом саставу аутономне покрајине, она је доведена у неравноправан положај у односу на остале републике. Уместо председника СФРЈ уведено је Председништво. За доживотног председника Председништва изабран је Јосип Броз Тито.

Распад Југославије

После Титове смрти 1980. године СКЈ није успевао да реши проблеме који су се нагомилавали како у области економије, тако и у области међунационалних и међурепубличких односа. Један од највећих проблема у држави био је национализам који је све више бујао. Албанци са Косова и Метохије су тражили своју републику и отцепљење од Србије, а руководства појединих република су тражило већу самосталност. Због свега тога одржани су бројни састанци републичких Савеза Комуниста, а у јануару 1990. године и ванредни конгрес СКЈ. Споразум међу републичким партијским вођством није постигнут, што је означило и распад СКЈ.

Исте године се у свим републикама оснивају нове политичке странке које су заступале различите политичке интересе. Одржани су парламентарни избори и образоване вишестраначке скупштине, донети нови уставни. Слом једнопартијског система у Југославији означио је и крај идеје о заједничком животу. Словеначки парламент је 25. јуна 1991. године донео одлуку да се на основу референдума прогласи независност Словеније. То је значило и формални распад СФРЈ. Следећег дана исту одлуку је донео и хрватски Сабор. Македонија је независност прогласила септембра 1991. године а Босна и Херцеговина априла 1992. године. Србија и Црна Гора су 27. априла 1992. године прогласиле Савезну Републику Југославију.

Крај Југославије

Југословенска држава настала после Другог светског рата је више пута мењала име. Године 1945. названа је Демократска Федеративна Југославија (ДФЈ). По уставу из 1946, названа Федеративна Народна Република Југославија (ФНРЈ). Уставом из 1963, име јој је промењено у Социјалистичка Федеративна Република Југославија. Априла 1992. године створена је Савезна Република Југославија (СРЈ). СРЈ је званично престала да постоји доношењем уставне повеље 4. фебруара 2003. године, када је проглашена државна заједница Србија и Црна Гора. Име Југославија је на тај начин нестало са географске карте.